

Een modern Ziekenhuis.

tijd... Maar daarvoor hadden we dóór moeten kruipen tusschen de drie groote reservoirs, de enorme bakken, kubusvormig, één voor vecht- en twee voor duinwater, warm en koud,*) de watervoorraad van het Ziekenhuis.

Met zóó'n reservefonds kan men royaal zijn, zoo al niet verkwistend, maar dat is dan ook noodig in een ziekenhuis, bij operaties wel in de eerste plaats natuurlijk. Al raakte ook — op een warmen dag — eens gansch die voorraad vóór den avond op, 's nachts stijgt de drukking, loopen ze weer vol, de reservoirs. †) Het water wordt ook hier verwarmd door stoomspiralen, maar 't mag vooral niet gaan koken, en, om bijtijds er bij te zijn als daarvoor eens gevaar ontstaan mocht, is aan 't warm-water-reservoir een thermometer met electrischen verklikker aangebracht. Stijgt nu

*) 't Vechtwater-reservoir houdt 16000 liter, de andere elk 4000.

†) Het duinwater heeft, 's nachts althans, een druk van 2 atmosferen = 20 M., de hoogte van 't gebouw is 16.65 M.

de water-temperatuur tot 80°, dan klinkt terstond beneden een waarschuwend gebel en houdt niet op voordat er in 't geval voorzien is.

Een kleine houten trap voert van den klokketoren naar het platte dak. Daar moesten we natuurlijk ook naar toe, — de aantrekkingskracht van 't hoogste punt! — Professor ging voorop; hij stootte met de handigheid, bevaren schippers eigen, 't dakluik open, en we kropen één voor één er uit... We stapten op het grind... en werden overweldigd, dadelijk!... O! 't ruime, wijde, ol de glanzing van het hooge hemelblauw, de oneindigheid der verten in witte wazen!... De stad stond om ons heen, een dakenzee versteend bij stormweer, grootsch, onafzienbaar... maar de hemel overkoepelde het ál, en 't was als één enorme hal van licht en kleur en schoonheid... Had al straks, beneden in de straat, de heldere morgen, 't pure licht, de glinsterende hemel ons vervroolijkt, hier kwamen we in een gemoeds-

KIJKJE IN EEN DER MANNENZALEN.